

ולא נברא עוד הירח ולא נבראו הכוכבים .

לא היה זה אור רגיל. האור הראשון היה אור מיוחד. אור פנימי .

אור רוחני , שאדם יכול היה לראות בו מסוף העולם ועד סופו.

**ראה הקדוש ברוך הוא שבני האדם יפרו וירבו ורובם עלולים
לעשות שימוש לרעה באותו אור יקר וטוב.**

החליט הקדוש ברוך הוא לגנוז את אותו האור

**ולברוא במקומו את השמש והירח והכוכבים שיאירו ליצורים
החיים על הארץ .**

נמלח הקב"ה בדעתו - היכן כדאי לגנוז את האור ?

באו המלאכים והחלו לייעץ לו .

אמר גבריאל: אלהי השמים! גנוז את האור הרחק על הירח

לעולם לא יצליח האדם לטפס גבוה כל כך .

**אמר הקב"ה: לא, יום יבוא והאדם יבנה לו חללית ויגיע לירח
ולכוכבים .**

אין זה טוב לגנוז שם את האור .

**אמר רפאל: רבונו של עולם! הטמן את האור עמוק עמוק
במעמקי האוקיאנוס,**

לשם בודאי לא יגיע האדם לעולם !

**לא! אמר הקב"ה, ביום מן הימים יבנה האדם כלי הנקרא
צוללת**

וגם לשם הוא עתיד להגיע. גם זה לא רעיון טוב

וכך כל מלאך ומלאך הציע רעיון חדש, ואת כולם דחה הקב"ה,

כי ידע שאין מקום שיבצר מן האדם להגיע ולחפש בו .
לבסוף לחשה השכינה - יש מקום אחד שאם נטמין בו את האור
לעולם לא ימצא אותו האדם.

זהו המקום היחידי שבו הוא יפחד לחפש ..

היכן הוא המקום הזה? שאלו כולם

עמוק בלבו של האדם, אמרה השכינה.

זהו המקום היחידי שבו האדם לא ירבה לחטט,

ומי שיעמיק וימצא שם את האור הגנוז - הרי ראוי הוא לו .